

В. „Родина“ излиза три
пяти седмично.

Абонаментъ:

За година 10 лева
„ 1/2 година 5 лева
„ 3 мѣсеци 3 лева

Единъ брой 5 ст.

РОДИНА

ОБЯВЛЕНИЯ:

На I и II страница 1 левъ
на гармонденъ редъ.
На IV страница 30 стот.
на гармонденъ редъ.

Всичко се изпраща до
Редакцията на в. „Родина“
въ Скопие.

Около срѣщата въ Нишъ

Въ Нишъ, старъ български градъ, Царятъ на българитѣ посрѣщна въ първитѣ дни на новата година великия си съюзникъ императоръ Вилхелма. Събитието е тъй голѣмо, щото дълго време ще се говори за него и всѣки ще иска да разбере значението му.

Съ една дума може да се каже, че срѣщата между кайзеръ Вилхелмъ и царъ Фердинандъ има историческо значение. Най-могъщиятъ владѣтель въ Европа, чиято побѣдоносна войска е проникнала на западъ и на изтокъ далечъ въ чужда земя, засвидѣтелствува чрѣзъ посѣщението си почитъта на Германия къмъ българския съюзникъ, който зае блѣскаво мѣстото си въ свѣтовната борба и съсъ своитѣ съкрушителни побѣди отвори широки перспективи за бъдащото на германския народъ и на народитѣ разположени по голѣмия пѣть отъ Нѣмско море до Египетъ. България, съсъ своята славна армия, и съ резултатитѣ постигнати чрѣзъ нейната намѣса, напълно е заслужила това внимание и високото отличие, дадено на нашия Царь, е тър-

жествено признание на тия заслуги.

Срѣщу участието си въ борбата, на страната на централнитѣ сили, България постигна завѣтна цѣль, за която нашиятъ народъ работи неуморно стѣ шестдесетъ години насамъ и е далъ скъпи жертви. Македония е освободена, а заедно съ това присъединени сж къмъ общото българско отечество Моравската и Тимошката области, стари български кѣтове, които прѣвратноститѣ на сждбата и смѣткитѣ на дипломацията бѣха поставили подъ сръбска власт и които изглеждаха изгубени за всѣкога. Господарь на София, Нишъ и Скопие, българскиятъ народъ може съ увѣреностъ да върви къмъ бъдащото. Той обезпечава по тоя начинъ своята независимостъ, а сжщеврѣменно става важенъ факторъ на балканското равновѣсие, на истинското равновѣсие, което ще бжде елементъ отъ общото равновѣсие на Европа, а не онова искусствено и не-трайно дѣло, което прѣди двѣ години биде установено въ Букурещъ. България се връща къмъ пра-

вия пѣть на своето национално развитие, и това е, което дава пълна вѣра, че придобититѣ сполуки ще бждатъ запазени изцѣло. Въ два рѣшителни момента на своята нова история, прѣзъ 1878 и 1913 българскиятъ народъ жестоко пострада, защото събитията го доведоха въ съседство съ Цариградъ и Протоцитѣ; този пѣть българскитѣ държавници, върни на завѣта на нашето възраждане, като дадоха на България добри граници на изтокъ, насочиха усилията на страната къмъ западъ, къмъ сърдцевината на нашата земя.

Срѣщата въ Нишъ бѣ една проява на военната мощъ на Четворния съюзъ, въ който България е уважаванъ членъ. Тя бѣ сжщеврѣменно и една санкция на българското народно обединение, така скъпо извоювано. Особено внимание, оказано отъ двамата монарси на прѣдставителитѣ на боряща се Македония бѣ видимия признакъ на тая безвъзвратна санкция. Отъ устата на българския царъ върнитѣ синове на Македония чуха похвали за своята прѣдана служба на отечеството, а кайзеръ Вилхелмъ ги сърадва съ постигане-

то на идеала, на който сж посветили живота си.

Тѣй, Македония, съсъ своитѣ борби, съсъ своя разумъ, съсъ своитѣ надежди и съсъ своята радостъ за постигнатия завѣтъ, бѣ на лично мѣсто въ нишките тържества. Това мѣсто отговаря напълно на ролята, което се падна на Македония въ политическото опрѣдѣляне на България и на значението, което тя има за общитѣ сждбини на българското племе. Тепърва това значение ще стане ясно за всички българи, когато, слѣдъ мира, България ще заживѣе истински независимъ животъ, безъ да бжде тормозена отъ външни грижи, здраво опрѣна на себе си. До сега България не бѣше *цѣла* държава; едва съ обединението на българското племе ще се почнатъ празникитѣ, които всички чувствувахме и ще може да се мисли сериозно за духовна култура и стопанско благоденствие. Нишъ бѣ зората на това хубаво бъдаще, което се мѣрна прѣдъ очитѣ на всички ония, които видѣха стройната и несъкрушима сила на нашия съюзъ и тържеството на българския владѣтель и на българската армия.

Н. Милевъ

Гл. р-ръ на Echo de Bulgarie.